

„kindralite majaks” kutsutud Lomonossovi (nüüd Gonsiori) tn 17 ja ühiskorterist välja puksitud viis peret said kõikide mugavustega korterid Mustamäele. Käthe kolis aga meie kasutuses olnud Weizenbergi tänava korterisse, mille akendest on kena vaade kirjaniku pere endisele kodukohale.

Muide, meie uue kodumaja kõrvaltrepikojas elas Eri Klasi ema klaverikunstnik Anna Klas koos muusikaringkondade ning partei ja valitsuse poolt taevani kiidetud professor Bruno Lukiga. Viimane oli minu muusikakooliaegse sõbra Jüri Tamverki klaveriõpetajaks muusikakeskkoolis. Sellel ajal oli kombeks, et õpilane käis lugupeetud klaveriõpetajate juures kodus õpetust saamas. Ühel kenal päeval muutus kodune klaveritund sõbra jaoks aga õudusunenäoks, sest homoseksuaalne Brunn tahtis õpilasele taha keerata. „Saatsin ta sõna otseses mõttes perse, ise mõtlemata, et sinna ta ju tahtiski trügida,” rääkis ärritunud sõber. Tahtmata naerualusteks saada, leppisime kokku, et see lugu jääb ainult meie vahele. Tige Brunn, kellel saak käest libises, muutus aga Jüri vastu eriti vastikuks ja pani tema klaverikunstniku karjäärile paraja põntsu.

Tuleme aga nüüd „kindralite majast” tagasi FU kongressi juurde. Selleks ettevalmistamine käis tihedas koostöös KGB-ga. Töötati välja kava, kuidas äratada võimalikult suurt huvi kongressi vastu väliseesti keele- ja kirjandusteadlaste ning huviliste hulgas kogu maailmas. Suureks abiks väliseestlastega kontakti leidmisel olid ettekanded, mida lektorid kohustuslikus korras vorpisisid Väliseestlastega Kultuurisidemete Arendamise Ühingu VEKSA egiidi all korraldatud välissõitude kohta. Mäletan, et meil oli terve hunnik neid raporteid, mida isa oli KGB vahendusel koju kaasa toonud, et sealt potentsiaalsete kongressidelegaatide kohta suhete ülessoojendamiseks vajalikku informatsiooni hankida. Isa lahkel loal oli ka minul lubatud neid toimikuid sirvida. Kõige „sümpaatsema” mulje jätsid Lennart Meri raportid, mis olid kirjutatud väga ilusa käekirjaga. Edastatud oli üksikasjaline teave kohtumistest, info isikute kohta, aadress, telefonid ja kõik muu vajalik ning lühike iseloomustus, kuidas inimene on meelestatud Eesti NSV kui liiduvabariigi suhtes. Isa jutu järgi oli